

всрѣдъ пепеливото всѣкидневие на епохата си. Тази свещенна дързостъ той заплати съ живота си. Левски умрѣ. Умрѣ честно и самоотвержено, така както живѣ и се бори. Той, обаче, победи вѣчността, защото съумѣ да запали въ храма на всѣка душа, която се докосна до него по една неугасваща свещица, която съгрѣ измръзналитѣ и сковани души и остави да блѣсти зави-наги духовния му ликъ въ съзнанието на българитѣ.

Образътъ на Левски вълнува, сочи и насърдчава и до днесъ.

Той остава неповторимъ въ нашата история.

Любими за винаги оставатъ разказитѣ — легенди за неговия животъ изпѣстрени съ чудни подвизи, които будятъ възторгъ и желание за подражание — чиста, самоотвержена и жертвоготовна служба на народъ и Родина.

Левски е вѣченъ символъ на бранническата младежъ, на безкористна обществена служба и абсолютна нравствена чистота. Неговиятъ примѣръ и този на останалитѣ апостоли на свободата вдъхва вѣра въ победата на дѣлото на което служимъ.

браникъ *Александъръ Поповъ*

31. бран. дружина — Пазарджикъ

Саможертвата

Ако загубя, губя само себе си, ако спечеля, печеля за цѣлъ народъ.

В. Левски.

Въ минути на възторгъ и опиянение, когато душата говори съ Бога, се ражда въ гърдитѣ пламъкъ и освѣтява пѣтя на човѣка къмъ подвигъ и саможертва.

Неподражаемъ примѣръ на саможертва даде Богочовѣка Христосъ, който умрѣ на кръста за да възкрѣсне отново въ душитѣ на хората съ блѣсъка на истината и правдата.

А хиляди мъченици поднесоха живота си на българската голгота, за да пребжде българството и свѣти съ неугасващъ пламъкъ въ вѣковетѣ.

Безбройни сж примѣритѣ на саможертва по златнитѣ страници на българската история — Ботевъ, Левски, Караджата, ге-

роитѣ отъ Априлското въстание, неустрашимитѣ опълченци отъ Шипка, бойцитѣ отъ 1912, 1913, 1915—1918 година — герои и светци, които дадоха най-скъпото живота си съ радостъ и възторгъ.

Защото нѣма по-голямъ радостъ отъ тази да дадешъ живота си за Родината.

Защото нѣма по-големо щастие отъ това да запишешъ съ огненни букви името си въ великата книга на саможертвата.

Бранници и орлета!

Нашето право е нашия дългъ!

Нашето призвание —

саможертва!

Стоянъ — браникъ